

Endelig er der en Omstændighed, som maatte gjøre Brugen af disse Redstaber betænkkelig, selv om deres Skadelighed var mindre betydelig eller tvivlsom, og det er den Forstyrrelse, som de bevirke med Hensyn til alt andet Fiskeri. Slæbeaadfiskerne, — der selv aldeles ikke behøve at forstaa sig paa Fiskeri og ingen Interesse have tilfælles med andre Fiskere, — oversfare om Natten i kort Tid store Strækninger, hvor de hensynsløst bortføre alle mødende Fiskeredstaber, og afbryde de stedlige Fiskeres regelmæssige Fiskeridrift. Denne Side af det omhandlede Fiskeris Skadelighed er af meget stor Betydning, ikke blot fordi mangfoldige Smaafiskere derved berøves deres naturlige og tilvante Levevei, men ogsaa fordi den eneste Maade, hvorpaa disse Fiskere kunne bevare deres Eksistens i denne Kamp, er ved selv, hvis deres Midler kunne strække til, at kaste sig paa den forhadte Fiskemaade og saaledes selv hjælpe til at ødelægge den Erhvervskilde, hvoraf de og deres Forfædre i mange Tider have ernæret sig, og som ved en fornuftig Brug kunde bevares ogsaa for deres Efterkommere.

Vi kunne ikke slutte nærværende Undersøgelse angaaende de bundsløbende Redstavers Skadelighed uden at tilføje den Bemærkning, at forsaavidt vi have hentydet til Ødelæggelsen tilligemed Planteværten af den derpaa samt paa Havbunden afsatte Fiskeleg, saa er dermed ikke ment, at alle Fiskes Leg søger Bunden; det er tværtimod ad videnstabelig Veie bragt til Bished, at Legen af flere i økonomisk Henseende vigtige Fiskearter (s. Ex. Lorst, Matrel) befrugtes frit flydende og stiger mod Vandets Overflade, hvor den udvilles og faar Liv, og at de fleste lavere Dyrs (s. Ex. Hummers og Østers) musubløttede Yngel, endog saa har en kort Sværmetid høiere i Vandet, førend de søge Bunden, flere af dem for ikke mere at forlade den. Men det er ialtsald afgjort, at Sildens Leg bundsfældes og befæstes paa Bunden, og denne Fisk, der staaer i første Klasse af verdifulde Fisk, maa derfor Slæbeaadene ramme følelig i Udvillingsstiden, ligesom stadig det hele lavere Dyreliv, der udgjør en saa væsentlig Livs- og Opfostringsbetingelse for Fiskene. Ganske vist vilde en enkelt Drift med dette Redskab ikke gjøre større Skade, end Naturen snart igjen kunde oprette; men det er den stadige, paa samme Sted af et tiltagende Antal Redstaber ofte gjentagne Overstrabning af Bunden, som bliver uheldbringende for denne og for Fiskeriet i det Hele. Dersom man tillader dette Fiskeri, staaer et overdrevet Brug af det — som Erfaringen allerede har vist — ikke til at afværge, da en Begrænsning til det mindst Skadelige af dets Brug — selv om man kunde overvinde Vanstuelighederne ved at finde den rette Begrænsning —, efter Omstændighederne ikke kunde kontrolleres. Der er allerede af den Grund ingen anden Udvei end et absolut Forbud mod en i Principet saa aldeles forkastelig Klasse af Redstaber, og vi have deri fundet Mehhold hos forstandige Mænd, som dog selv bruge dem.

Som oplysende Bilag til hvad her er ansøgt kunne vi endelig henvise til de mange Besvælinger fra Fyns, Sjællands, Lollands, Falters og Sjællands Ryster, der ere vedlagte Udvalgets Forhandlingsprotokol. —

Stryggliben er et til Nalefangst bestemt Fiskeredskab af en tresidet prismatisk Form, hvis Under og to Sider ere beklædte med et smaamasket Næt, medens den tredje Side er aaben; paa den nederste Del af denne er en ombøjet Kant (Ram) ligeledes af tømasket Næt, omtrent af Haands Brede, stillet saaledes at Valen kan glide over Rammen ind i Gliben, men ei gaa tilbage. Paa Gliben er fastgjort en Stage af 6—8 Alens Længde til at sænke og optage den med. Dette Redskab bruges fra Vaad eller i Almindelighed fra to sammenhæftede Vaade, saaledes at en Fisker i den ene Vaad sænker Gliben mod Havbunden med Mundingen mod den anden Vaad, fra hvilken da en Mand idelig støder frem for sig mod Bunden med en Stage med et Kværtræ („Kvøj“, i Sjælland „Grutte“), hvorved Valen opstrømmes og jages ind i Gliben. Paa Rimfjorden er dette Redskab i Almindelighed brugt af „Strygglibsfiskere“, saaledes at der i hver Vaad var 4 Mand, nemlig 4 med Glibe i den ene Vaad og 4 Mand til at krøje i den anden. Dette Redskab er af alle Rimfjordskommissioner blevet almindelig forbyndt, fordi Fiskeyngel og Leg, som findes paa og mellem Tangen, hvor Redskabet bruges, i Mængde, bliver knust og ødelagt af „Kvøien“, ligesom ogsaa Grøden oprives og beklædiges. Brugen af Strygglibe er ogsaa forbyndt i Rimfjorden, og vi formene, at dette Forbud bør udstrækkes til alle Vandpaa vort Søterritorium.

Plumpstangen er et Stykke almindeligt Stangjern, omtrent 2 Fod langt og af Vægt 16 P., til hvis ene Ende er fastgjort et Sav- eller Piglyster, og i et Die i den anden Ende en Rine, afpasset efter Dybden, der plumpes paa. Dette Redskab bruges fra Vaad, der driver tværs for Vinden, og i hvilken flere kunne staa jævnsides, saaledes at det paa de Steder, hvor Valen antages at have Leie, først drages 1 à 2 Alen op fra Bunden, og derpaa, naar Linen paa engang slappes, ved sin egen Vægt plumper ned i Grunden, hvor da Valen, naar den tilfældig ligger for, enten spiddes paa Braadene af Piglysteret eller klemmes fast mellem Flønen og Tungen paa Savlysteret. Nalekammen er en længere Stage, hvis ene Ende er besat med en Del omtrent 3 Tommer lange Jernpigge, der sidde ofte kun i c. 1/2 Tommes Afstand fra hverandre, hvad der naturligvis gjør Redskabet saameget desto skadeligere; dette Redskab bruges fra Vaad paa Steder,